

Ljudje so v po toči zabitih krajih v tem večjih skrbah, kaj bo, saj so trpeli že radi lanske slabe letine in so komaj čakali na novi žitni pridelek. Mnogoteri posestniki bodo imeli zelo pičlo kruha in na jesen bodo pa še občutili pomanjkar semenskega žita.

Ves letošnji sadni pridelek je uničen na površini 307 ha. Od vinogradov je popolnoma zbitih 83 ha. Najhujšo vinogradno škodo trpi občina Velka. Kar se tiče škode v vinogradih in sadonosnikih, je komisija ocenila samo letošnjo škodo, a ta bo še mnogo večja, ako pomislimo, da se bodo posledice na trti in sadnem drevju poznale nekaj let.

Po toči najbolj oškodovane vasi

Zadnja huja toča je povzročila največ škode v teh-le vaseh: Ploderšnica, Gradišče, Šmart, Sp. Velka. V občini Sv. Jurij so najbolj prizadete vasi: Zg. Gašteraj, Žitence in Sp. Gašteraj. V občini Sv. Ana: Žiče, Ledenik, Kremberg. V občini Sv. Jakob: Ročna, Počnik in Zg. Jakobski dol.

Dosedanja pomoč najbolj potrebnim

Najbolj oškodovani in najnujnejše pomoči potrebni kraji so dobili doslej brezplačno tri vagone koruze ter dva vagona pšeničnih otrobov. Prebivalstvo bo dobilo v doglednem času še po znižani ceni krušno moko ter brezplačno ali po znižani ceni semensko ajdo. Zaprošena je banska uprava še za dobavo nadaljnjih štirih vagonov koruze po zelo znižani ceni ter za brezplačne vozovnice za prevoz

hrane. Kljub pomoči bo pomanjkanje v teh krajih zelo hudo, ker ljudje nimajo nobenih prihrankov iz lanskega leta. Banska uprava

je doslej žrtvovala za vso to pomoč 80.000 din. Tudi so nekatere organizacije že precej prispevale. Potrebna pa je še pomoč.

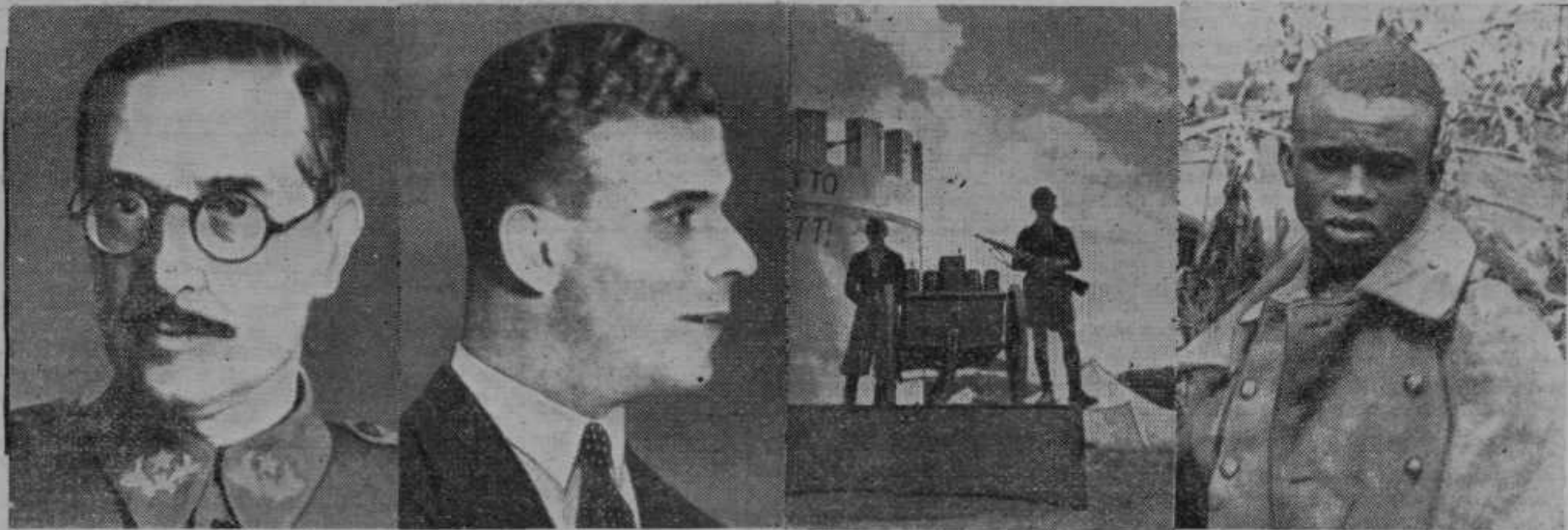
Po svetu

Španija zasedla Tanger. Španija je dolgo časa v tej vojni zatrjevala, da je popolnoma nevtralna. Kakor hitro pa je stopila Italija v vojno na strani Nemčije, se je postavila tudi Španija na stališče nevojskujoče se države, kar je bila Italija pred vojno napovedjo zaveznikom. Kot nevojskujoča se država je Španija zasedla 14. junija severnoafriško obalno mesto Tanger, ki leži nasproti angleški trdnjavi Gibraltar na španski strani. Tanger z okolico je veljal za mednarodni pas po pogodbi, katero so podpisale leta 1923. Anglija, Francija in Španija. Leta 1928. se je pridružila tej pogodbi še Italija. V španskih uradnih krogih naglašajo, da bo ostal mednarodni značaj Tangerja ohranjen tudi po zasedbi. Kakor hitro se je pa vsidrala Španija nasproti Gibraltarju, je to dokaz, da je ta angleška trdnjava, ki je ključ v Sredozemlje, ogrožena.

Španija in katolicizem. Framasonsko-komunistični režim je vodil ostro borbo zoper katolicizem, da bi uničil ves njegov vpliv na življenje in delovanje španskega ljudstva. Posledica te strahovlade zedinjenih laži-svobodomislecev in komunistov je bila državljanska

vojna, ki je prizadela katoliški Cerkev hude rane. Na tisoče duhovnikov, redovnikov in redovnic je zgubilo življenje; cerkve, samostani, poslopja krščanske prosvete in dobrotelarnosti so postala plen ognja. Po zmagovito končani državljanski vojni se narodna vlada z generalom Francom na čelu vztrajno trudi, da bi ozdravila hude rane. Cerkev in samostani se popravljajo, verske šole zopet odpirajo, redovniki vpostavljajo v svoje stare delokroge. Tako so se jezuiti vrnili v mesto Barcelono (glavno mesto katalonske pokrajine) ter zopet prevzeli svojo imovino, ki jim je bila odvzeta. V njihovem velikem zavodu, ki nosi naslov ustanovitelja jezuitskega reda sv. Ignacija, je sedaj zopet 3000 dijakov. Vrnjeni so jim tudi drugi njihovi nekdanji zavodi, ki pa so po veliki večini tako poškodovani, da jim je treba temeljitega popravila.

Nova francoska vlada. Francoska vlada je radi resnosti položaja na bojišču zadnje nedelje ves dan in vso noč zasedala ter pretresala položaj z vojaškega in diplomatskega stališča. Posledica tega dolgega posvetovanja pod predsedstvom predsednika republike Lebruna je bil odstop sedanje vlade pod pred-

Beigbeder, zunanji minister Španije

Jožef Bastianini, zadnji italijanski poslanik v Londonu

Italijanska straža pri vojaškem taboru v afriški koloniji Libija

Vojak iz francoske afriške kolonije v nemškem ujetništvu

»Ne bi ti bilo treba iti. — Ena sama besedica je potrebna pa bi lahko ostala. Še enkrat te vprašam, odloči se!«

Odkimala je z glavo. Potem si je dela šal čez levo roko, svoj mali kovčeg in dežnik pa v desno in se je s svojimi velikimi lepimi očmi ozrla po sobi. Obraz ji je bil čisto blede in rumen, ustnice so se ji tresle, toda držala se je in se ni jokala. Mož se je čudil njeni trdnosti in je strmel v njo. V njegovi notranjosti je grozovito vrelo. Najrajši bi bil planil k ženi, jo objel in z obema rokama držal, naj ostane. Ali tega mu njegov ponos ni dovolil. Prsi so se mu razburjeno dvigale, stisnil je zobe, da so zaškrtali, ali znil ni. Še enkrat ga je žena pogledala s svojimi velikimi modrimi očmi in potem rekla:

»Zbogom, Jurij!«

Sreče mu ni dala, temveč je naglo odšla. — Jurij je nekaj nerazumljivo zamrmral in stopil za njo do vrat in jih zaprl za njo.

Na lopi je bila natakara. Tilka ji je dala srečo in je rekla:

»Zbogom, Lina! Pozdravi tudi druge!«

»Ali res greste od hiše?« se je dekle zacmerilo.

»Teda jaz tudi ne bom ostala. Še danes bom odpovedala.«

»Ne, nikar, Lina, pametna bodi!«

Pred hišo je že stal poštni voz; v njem je bil neki trgovski potnik, dve kmetici iz Spodnje Tople in neki usnjak iz Brezja. Ne da bi se še kaj ozrla, je stopila

v voz in ni pogledala več iz njega. Voznik je skočil na kozla, poknil z bičem, konja sta potegnili in voz je od drdral po vaški cesti. Zunaj vasi je voznik po stari postiljonski navadi zatrobil v rog in trobil otožno vižo.

Zdaj so se Tilki usule solze iz oči in ni jim branila teči.

IV.

Če greš od Sel v hrib, prideš po strmi poti do Naravnikovega travnika, od tam pa spet strmo navzdol v sosednjo dolino, kjer je Muta. Dobrih sto korakov od Naravnikovega travnika je romarska cerkva sv. Rozalije.

Bilo je lepega poletnega dne konec avgusta. Po strmini od Sel je lezel mož v petdesetih letih, ki je bil že od daleč videti nenavaden. Noge so mu bile nenavadno dolge, bil je plečat in nasajen, na okrogli glavi so mu štrleli črni lasje v viš, ruse pa so se mu obešale na vsaki strani ust globoko dol. Bil je hribovsko opravljen, na klobuku pa je nosil veveričji rep. Na hrbtu mu je visela živo rdeča skrinja, ki je bila s ključavnico zaklenjena. Na skrinji je bila privezana dolga palica, kakor jo imajo planinci, in neka črna reč, podobna cevi majhnega kanona; pa to ni bil kanon, ampak mogočen, starinski daljnogled v usnjati prevleki. V roki je imel možak še drugo palico, s katero se je krepko poganjal v hrib.

primeri z letom 1918. Danes stane vsak letalec Anglijo pol milijona dinarjev letno. Mornar nasprotno stane državo povprečno 130.000 din letno. Vsa angleška vojska stane danes Angleže blizu 600 milijard dinarjev.

Brezmiselnost in zločin. Brezmiselnost in zločin uničevanje hrane. V zadnjih osmih letih je bilo v Združenih ameriških državah uničenih 900.000 vagonov pšenice, 150.000 vagonov riža, 6 milijonov svinj, 600.000 krav, 20 milijonov ton mesnih konzerv, 900 milijonov bušlov koruze in 300 milijonov funtov tobaka, velike količine kave, sadja, povrtnine in mleka. Sam postopek tega uničevanja je stal 928 milijonov dolarjev! Še danes je tam več milijonov brezposelnih, ki nimajo kruha.